

Primjena Uredbe o uzajamnom priznavanju na dodatke prehrani

- Materijal za osposobljavanje za nadležna tijela -

Uvod

Ovaj materijal za osposobljavanje nadopuna je smjernicama za primjenu Uredbe (EU) 2019/515¹. Namijenjen je inspektorima i drugim službenicima državnih tijela koji procjenjuju dodatke prehrani.

Materijal sadržava odgovore na pitanja o primjeni Uredbe (EU) 2019/515, koji bi trebali olakšati primjenu načela uzajamnog priznavanja. Primjeri korišteni ovdje potaknuti su pitanjima koja su nadležna tijela i poduzeća koja djeluju u području hrane i dodataka prehrani postavila službama Komisije.

Uzajamno priznavanje primjenjuje se na robu u vašoj državi članici koja ne ispunjava zahtjeve utvrđene u njezinim nacionalnim tehničkim pravilima. Ako je roba usklađena s nacionalnim tehničkim pravilima, nema potrebe za uzajamnim priznavanjem. Slijedom toga, ako se uzajamno priznavanje pravilno primjenjuje, na tržištu države članice trebala bi postojati roba koja možda nije u potpunosti u skladu s nacionalnim tehničkim pravilima, ali se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici. Smatra se da je takva roba u skladu s nacionalnim tehničkim pravilima u državi članici odredišta jer se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici. Postoje iznimke od tog načela, a neke ćete primjere pronaći u ovom dokumentu.

Nadamo se da će vam ovi materijali za osposobljavanje pomoći u primjeni načela uzajamnog priznavanja, a time i općeg načela slobodnog kretanja robe unutar EU-a.

---

¹ Uredba (EU) 2019/515 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 764/2008 SL L 91, 29.3.2019., str. 1.–18.

Ocjenjivanje robe na temelju Uredbe (EU) 2019/515

→ **Treba li gospodarski subjekt obavijestiti nadležna tijela kada u jednoj državi članici stavlja na tržište robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici?**

Osnovno je pravilo da se roba koja se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici može slobodno stavljati na tržište druge države članice (pri čemu nije potrebno obavijestiti nadležno tijelo) osim ako se za nju u državi članici odredišta mora ishoditi prethodno odobrenje². Ne biste smjeli donositi odluke o suspenziji pristupa tržištu tijekom postupka ocjenjivanja robe, osim u slučajevima u kojima je potrebno brzo djelovanje³. Ako takvo djelovanje nije potrebno, gospodarski subjekti mogu i dalje stavljati robu na tržište osim ako su zaprimili administrativnu odluku.

Ako je u pravilima vaše države članice predviđen postupak prethodnog odobrenja za određenu robu, gospodarski subjekti trebali bi podnijeti zahtjev za prethodno odobrenje.

Uredba (EU) 2019/515 ne primjenjuje se ni na koju odluku o isključenju ili uklanjanju robe s tržišta koja se temelji samo na tome što za tu robu nije dano prethodno odobrenje. Pravilo kojim se propisuje postupak prethodnog odobrenja samo po sebi ne predstavlja tehničko pravilo za potrebe Uredbe jer se njime ne utvrđuju određena obilježja robe niti nameću drugi zahtjevi koji utječu na životni ciklus robe.

Međutim, odluka kojom se odbija obvezno prethodno odobrenje robe na temelju vašeg nacionalnog tehničkog pravila administrativna je odluka i treba je prijaviti u informacijski i komunikacijski sustav za nadzor tržišta (ICSMS).

→ **Što biste trebali učiniti kad namjeravate provesti postupak ocjenjivanja robe?**

Prvo, budući da se Uredba (EU) 2019/515 odnosi na robu ili aspekte robe koji nisu u potpunosti obuhvaćeni pravilima Unije o usklađivanju, trebali biste provjeriti podliježe li roba (ili njezin dio) tim pravilima.

- Vitamini i minerali te njihovi specifični kemijski oblici koji su dopušteni u dodacima prehrani usklađeni su Direktivom 2002/46/EZ o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani⁴. Međutim, maksimalne i minimalne količine vitamina i minerala u preporučenim dnevnim dozama dodataka prehrani još nisu usklađene. Stoga će se do usklađivanja sa

---

² Članak 5. stavak 3. Uredbe (EU) 2019/515.

³ Uvodna izjava 29. Uredbe (EU) 2019/515.

⁴ Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani, SL L 183, 12.7.2002., str. 51.–57. Trenutačna pročišćena verzija: [26. srpnja 2017.](#)

zakonodavstvom Unije na njih primjenjivati Uredba (EU) 2019/515. Ona će se primjenjivati i na kriterije čistoće za tvari navedene u Prilogu II. ako nisu navedeni u drugim aktima Unije (na primjer u zakonodavstvu o prehranbenim aditivima).

- Označivanje, prezentiranje i oglašavanje usklađeni su člancima od 6. do 9. Direktive 2002/46/EZ i Uredbom (EU) br. 1169/2011 o informiranju potrošača o hrani (Uredba o informiranju potrošača o hrani)⁵.
- Uredbom (EZ) br. 1924/2006⁶ o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani utvrđuju se uvjeti za navođenje prehranbenih i zdravstvenih tvrdnji na pakiranju proizvoda kao što su dodaci prehrani. Vrlo je važna u sektoru poput ovog, u kojem su tvrdnje, a posebno zdravstvene, omiljeno sredstvo komunikacije s potrošačima. Za navođenje zdravstvene tvrdnje presudno je temelji li se navodni učinak (hranjive) na znanstvenim dokazima.
- Opća načela sigurnosti hrane utvrđena su Uredbom (EZ) br. 178/2002⁷. Obuhvaćaju svaki proizvod definiran kao „prehranbeni proizvod“, ali i svaku tvar koja se uvodi u prehranbeni lanac u svrhu proizvodnje hrane, bez obzira na to postoje li za tu tvar posebne odredbe. Sukladno tome, sve se odredbe Uredbe (EZ) br. 178/2002 primjenjuju izravno na proizvodnju dodataka prehrani i na njihove sastojke.
- Neki dodaci prehrani ili njihovi sastojci mogu se smatrati „novom hranom“ ili „novim sastojcima“ u smislu Uredbe (EU) 2015/2283⁸ o novoj hrani. Tom su uredbom obuhvaćeni sva hrana i sastojci hrane koji se nisu u znatnijoj mjeri koristili za prehranu ljudi u Uniji prije 15. svibnja 1997.

---

⁵ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004, SL L 304, 22.11.2011., str. 18.–63., trenutačna pročišćena verzija: [1. siječnja 2018.](#)

⁶ Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani, SL L 404, 30.12.2006., str. 9.–25., trenutačna pročišćena verzija: [13. prosinca 2014.](#)

⁷ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane, SL L 31, 1.2.2002., str. 1.–24. Trenutačna pročišćena verzija: [26. srpnja 2019.](#)

⁸ Uredba (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o novoj hrani, o izmjeni Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Komisije (EZ) br. 1852/2001, SL L 327, 11.12.2015., str. 1.–22.

Predstavlja li nacionalno pravilo o obvezi prijavljivanja dodatka prehrani nacionalnim nadležnim tijelima tehničko pravilo?

U članku 10. Direktive 2002/46/EZ o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani utvrđuje se da države članice od proizvođača ili osobe koja stavlja proizvod na tržište mogu zatražiti da o tome obavijesti nadležno tijelo slanjem uzorka naljepnice koja se koristi za proizvod.

Slijedom toga, takva je obavijest već predmet usklađivanja na razini Unije.

Kako postupati s proizvodima koji su kategorizirani kao hrana u državi članici podrijetla, ali kao lijekovi u vašoj državi članici?

U presudi u predmetu *Orthica*⁹ Sud EU-a utvrdio je da se proizvod koji se smatra lijekom u smislu Direktive 2001/83 o lijekovima za humanu primjenu¹⁰ može uvesti u drugu državu članicu samo nakon ishoda odobrenja za stavljanje lijeka u promet izdanog u skladu s odredbama te direktive, čak i ako se zakonito stavlja na tržište kao hrana u drugoj državi članici.

Drugo, nakon što zaključite da je ocjenjivanje predmetne robe obuhvaćeno područjem primjene Uredbe (EU) 2019/515, morate se bez odgode obratiti gospodarskom subjektu u pisanom obliku (npr. e-poštom) i obavijestiti ga¹¹:

- o tome koju robu namjeravate ocijeniti
- o nacionalnom tehničkom pravilu (pravilima) ili postupku prethodnog odobrenja koji se primjenjuje i
- o mogućnosti da vam za potrebe ocjenjivanja dostavi izjavu o uzajamnom priznavanju¹².

→ Kako ocjenjivati robu čije je pakiranje ili naziv u vašoj državi članici različito od onoga u državi članici podrijetla?

Proizvodi koje jedno poduzeće proizvodi za prodaju pod robnom markom drugoga nazivaju se proizvodi trgovačkih marki.

⁹ *HLH Warenvertriebs GmbH i Orthica BV (C-299/03 i od C-316/03 do C-318/03) protiv Bundesrepublik Deutschland.*

¹⁰ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu; SL L 311, 28.11.2001., str. 67.–128., trenutačna pročišćena verzija: 26. srpnja 2019.

¹¹ Članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) 2019/515.

¹² Standardizirani obrazac izjave o uzajamnom priznavanju na svim službenim jezicima dostupan je na adresi: <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/40922>.

Ako se proizvod trgovačke marke stavlja samo na vaše nacionalno tržište, a da prethodno nije stavljen na raspolaganje krajnjim korisnicima u drugoj državi članici, Uredba (EU) 2019/515 očito se neće primjenjivati. Međutim, ako gospodarski subjekt dokaže da je roba „roba te vrste“ koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, uzajamno priznavanje se primjenjuje.

Primjerice, ista vrsta robe, npr. kruh koji je proizveo isti proizvođač na temelju istog recepta i koji sadržava iste sastojke, ali je različito zapakiran ovisno o državi članici u kojoj će se stavljanje na tržište (npr. plava ambalaža u jednoj državi članici, a zelena u drugoj), s oznakama na različitim jezicima ili drugog naziva. Da bi proizvođač ispunio jezične zahtjeve u vašoj državi članici, dovoljno je da primjerice promijeni pakiranje, tj. ne mora dodatno označiti robu. Boja pakiranja ili naziv mogu biti različiti zbog različitih sklonosti potrošača u različitim zemljama ili različitih robnih marki istog proizvoda. U takvim se slučajevima primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja. Isto pakiranje vjerojatno bi olakšalo identifikaciju robe tijekom postupka ocjenjivanja, međutim, ovdje je potrebna dublja analiza (npr. usporedba sastojaka na oznaci na plavom i zelenom pakiranju).

Potrebno je naglasiti i da bi u toj situaciji gospodarski subjekt trebao dostaviti i sve popratne dokaze potrebne za dokazivanje da je unatoč različitom nazivu i pakiranju riječ o robi iste vrste (npr. fotografije obiju vrsta pakiranja s kratkim objašnjenjem fotografije oznake s dvaju različitih pakiranja na kojima je vidljivo da su svi sastojci isti).

→ **Kako možete provjeriti informacije koje je dostavio gospodarski subjekt?**

Za potrebe obavješćivanja o administrativnim odlukama o ograničavanju ili uskraćivanju pristupa tržištu, omogućavanja komunikacije među kontaktnim točkama za proizvode te osiguravanja administrativne suradnje, države članice imaju pristup informacijskom i komunikacijskom sustavu¹³.

Ako tijekom postupka ocjenjivanja robe primite dobrovoljnu izjavu o uzajamnom priznavanju kojoj su priloženi popratni dokumenti potrebni za provjeru u njoj sadržanih informacija, od gospodarskog subjekta ne biste trebali zahtijevati nikakve druge dodatne dokaze. Trebalo bi biti dovoljno dokazati da se roba zakonito stavlja na tržište¹⁴.

Međutim, ako želite provjeriti jesu li informacije navedene u izjavi o uzajamnom priznavanju točne (npr. je li tehničko pravilo na koje gospodarski subjekt upućuje najnovije tehničko pravilo u državi članici podrijetla), možete se putem ICSMS-a obratiti nadležnom tijelu u toj državi članici. Ako ne znate koje je tijelo u toj državi

---

¹³ Uvodna izjava 44. Uredbe (EU) 2019/515.

¹⁴ Članak 5. stavak 4. Uredbe (EU) 2019/515.

članici nadležno za pojedino područje, možete se ponovno putem ICSMS-a obratiti kontaktnoj točki za proizvode u toj državi članici i zatražiti da vam dostavi podatke za kontakt odgovornog nadležnog tijela. Nadležna tijela i kontaktne točke za proizvode u roku od 15 radnih dana trebali bi odgovoriti na vaš zahtjev poslan putem komunikacijskog modula ICSMS-a¹⁵. Ako ne odgovore u tom roku, sustav će ih na to podsjetiti¹⁶.

→ Zašto se i kako roba ocjenjuje?

Budući da bi administrativne odluke o ograničavanju ili uskraćivanju pristupa tržištu kad je riječ o robi koja je već zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici trebale biti iznimke od temeljnog načela slobodnog kretanja robe, nužno je da se takvim odlukama poštuju postojeće obveze koje proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja¹⁷.

Svrha je ocjenjivanja na temelju Uredbe (EU) 2019/515 utvrditi:

- stavlja li se roba zakonito na tržište u drugoj državi članici i
- jesu li legitimni javni interesi obuhvaćeni nacionalnim tehničkim pravilima adekvatno zaštićeni.¹⁸

Postupan pristup za ocjenjivanje na temelju načela uzajamnog priznavanja

→ Prvi dio ocjenjivanja: stavlja li se roba koja nije u skladu s nacionalnim pravilima zakonito na tržište u državi članici podrijetla?

Može se smatrati da se roba zakonito stavlja na tržište u državi članici podrijetla u dva slučaja.

a. Prva mogućnost:

- ako je u skladu s odgovarajućim nacionalnim tehničkim pravilima primjenjivima u državi članici i
- ako je stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici.

Potrebno je ispuniti oba kriterija da bi se na robu primjenjivalo načelo uzajamnog priznavanja.

---

¹⁵ Više informacija o komunikacijskom modulu ICSMS-a dostupno je ovdje:

<https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/wikis/display/ICSMS/Communication+Module?preview=/532811175/532811207/Communication%20Module%20-%20User%20guide.pdf>

¹⁶ Članak 5. stavak 7. i članak 10. stavak 3. Uredbe (EU) 2019/515.

¹⁷ Uvodna izjava 28. Uredbe (EU) 2019/515.

¹⁸ Članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) 2019/515.

b. Druga mogućnost:

- ako ne podliježe nijednom nacionalnom tehničkom pravilu u državi članici podrijetla i
- ako je stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici.

Ako u državi članici podrijetla ne postoje pravila koja se primjenjuju na određenu robu, dovoljno je da je roba stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici kako bi bila prihvatljiva za uzajamno priznavanje.

Je li zemlja podrijetla relevantna za utvrđivanje toga stavlja li se roba zakonito na tržište u državi članici?

Podrijetlo robe nije relevantno za definiciju pojma „zakonito stavljeno na tržište“. Kao što je prethodno objašnjeno, važno je to je li roba u skladu s tehničkim pravilima u jednoj državi članici (ako postoje pravila koja se odnose na određenu robu) i je li stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici. Ako ispunjava oba kriterija, na robu se može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja. Primjerice, roba proizvedena u trećoj zemlji koja je u skladu s tehničkim pravilima jedne države članice i koja je u njoj stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima ispunjava uvjete za uzajamno priznavanje.

Zahtjev u pogledu podrijetla robe relevantan je samo ako se roba zakonito stavlja na tržište u državi EFTA-e koja je ugovorna stranka Sporazuma o EGP-u, tj. u Islandu, Lihtenštajnu ili Norveškoj. Roba koja se zakonito stavlja na tržište u tim državama isto mora potjecati iz države koja je ugovorna stranka Sporazuma o EGP-u (točnije, iz država članica EU-a ili iz Islanda, Lihtenštajna ili Norveške).

Što se događa ako su tehnička pravila koja se primjenjuju na robu u državi članici podrijetla izmijenjena pa roba više nije u skladu s njima? Mora li gospodarski subjekt izmijeniti obilježja robe?

Ako se izmijene nacionalna pravila, možda će se morati izmijeniti i roba. Ako je određena roba u skladu s izmijenjenim tehničkim zahtjevima, ne bi se trebala mijenjati. Međutim, ako se nacionalna pravila države članice u kojoj je zakonito stavljena na tržište izmijenjena pa s njima prestane biti usklađena, morat će se izmijeniti kako bi bila u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj je zakonito stavljena na tržište.

→ **Drugi dio ocjenjivanja: je li legitimni javni interes obuhvaćen vašim tehničkim pravilom adekvatno zaštićen?**

Sljedeća pitanja mogu pomoći u utvrđivanju je li legitimni javni interes obuhvaćen tehničkim pravilom koje primjenjujete adekvatno zaštićen:

- Koji je legitimni javni interes obuhvaćen nacionalnim tehničkim pravilom u vašoj državi članici?

Zbog toga se uvodi posebno pravilo za robu. Primjerice, zaštita javnog zdravlja, porezni nadzor, zaštita okoliša, zaštita potrošača.

- Kako je taj legitimni javni interes obuhvaćen primjenjivim nacionalnim tehničkim pravilima u vašoj državi članici?

Utvrdjete zahtjeve propisane u nacionalnom tehničkom pravilu koji se odnose na: i. obilježja robe ili ii. životni ciklus robe nakon stavljanja na tržište (npr. upotreba, recikliranje itd.).

- Štite li i ostvaruju li obilježja robe koja se ocjenjuje legitimni javni interes obuhvaćen nacionalnim tehničkim pravilom na odgovarajući način?

Kao što je opisano, roba koja se ocjenjuje nije u skladu s nacionalnim tehničkim pravilima vaše države članice; inače ne bi došlo do pozivanja na načelo uzajamnog priznavanja. Međutim, trebali biste procijeniti je li element koji nedostaje u robi koja se ocjenjuje i zbog kojeg roba nije u skladu s nacionalnim tehničkim pravilima takav da treba ograničiti ili uskratiti pristup robe tržištu. Važno je imati na umu da se prema načelu uzajamnog priznavanja smatra da je roba koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici spojiva s vašim nacionalnim tehničkim pravilima, čak i ako u stvarnosti nije u potpunosti usklađena. Odluka o ograničavanju ili uskraćivanju pristupa takve robe tržištu trebala bi biti iznimka od temeljnog načela slobodnog kretanja robe. Ako je javni interes na odgovarajući način zaštićen, treba odobriti pristup te robe tržištu, čak i ako ona nije u skladu s nekim elementima vašeg nacionalnog tehničkog pravila.

- Što učiniti ako zbog obilježja robe koju ocjenjujete smatrate da legitimni javni interesi obuhvaćeni vašim nacionalnim tehničkim pravilom nisu adekvatno zaštićeni?

Pri ocjenjivanju robe trebali biste uzeti u obzir sve tehničke i znanstvene dokaze relevantne za ocjenjivanje, uzimajući u obzir obilježja robe koja se ocjenjuje.

Ako zaključite da legitimni javni interes nije adekvatno zaštićen, trebali biste utvrditi mjeru kojom se slobodno kretanje robe ograničava u najmanjoj mogućoj mjeri. Ako odlučite donijeti administrativnu odluku o ograničavanju ili uskraćivanju pristupa te robe tržištu, ona bi trebala sadržavati sve elemente utvrđene u članku 5. stavku 11. Uredbe (EU) 2019/515.

→ Kako osigurati da je administrativna odluka proporcionalna?

Proporcionalnost primjene nacionalnog tehničkog pravila na proizvod trebalo bi utvrditi u svakom pojedinačnom slučaju¹⁹.

Procjena bi se trebala temeljiti na obilježjima robe. Sud EU-a presudio je da je administrativna praksa neproporcionalna ako „sustavno zabranjuje stavljanje na tržište svih prehrambenih proizvoda kojima su dodani vitamini i minerali, a da pritom ne razlikuje različite vitamine i minerale koji su dodani ili stupanj rizika koji njihovo dodavanje može eventualno predstavljati za javno zdravlje“²⁰.

Ako zbog obilježja robe legitimni javni interes nije na odgovarajući način zaštićen, pristup tržištu može biti ograničen ili uskraćen.

Zabrana stavljanja robe na tržište mogla bi biti prikladna za postizanje cilja od javnog interesa, ali nije potrebna ako se isti cilj može postići mjerama kojima se slobodno kretanje robe ograničava u manjoj mjeri. Ako mjera nije potrebna, nije ni proporcionalna.

Kako postupiti u slučaju prehrambenog proizvoda čije je stavljanje na tržište zabranjeno u vašoj državi članici jer njegov sadržaj hranjivih sastojaka premašuje maksimalnu količinu određenu nacionalnim tehničkim pravilima? Treba li dopustiti stavljanje takvih prehrambenih proizvoda na tržište na temelju načela uzajamnog priznavanja?

Trebalo bi dopustiti stavljanje takvih prehrambenih proizvoda na tržište u vašoj državi članici na temelju načela uzajamnog priznavanja. Ipak, primjena nacionalnog tehničkog pravila mogla bi biti opravdana zbog javnog interesa (zaštita javnog zdravlja). Nadležna nacionalna tijela mogu odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za stavljanje takvih dodataka prehrani na tržište samo ako oni predstavljaju istinsku opasnost za javno zdravlje. Ocjena bi se trebala temeljiti na sveobuhvatnoj znanstvenoj procjeni stvarne opasnosti za javno zdravlje.

Zabrana stavljanja na tržište robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici jedna je od najrestriktivnijih mjera koje se mogu poduzeti. Stoga bi uskraćivanje pristupa takve robe tržištu trebalo biti krajnje sredstvo, kada ne postoje druge, manje restriktivne mjere, kao što je označavanje, kojima bi se na drugi način ostvario javni interes.

Administrativna odluka

¹⁹ Uvodne izjave 27. i 28. i članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) 2019/515.

²⁰ *Komisija protiv Kraljevine Danske*, predmet C-192/01, ECLI:EU:C:2003:492, točka 55.

Temelj je administrativne odluke nacionalno tehničko pravilo koje se primjenjuje u vašoj državi članici. Izravan ili neizravan učinak administrativne odluke ograničavanje je ili uskraćivanje pristupa tržištu. Pojam administrativne odluke obuhvaća sve administrativne korake koji se temelje na vašem nacionalnom tehničkom pravilu i imaju jednak ili u bitnome jednak pravni učinak, tj. ograničavanje ili uskraćivanje pristupa tržištu²¹.

U administrativnoj odluci trebalo bi dovoljno detaljno opisati razloge uskraćivanja ili ograničavanja pristupa tržištu. Na temelju toga moguće je ocijeniti je li odluka spojiva s načelom uzajamnog priznavanja i Uredbom (EU) 2019/515. Administrativna odluka mora osobito sadržavati sljedeće informacije²²:

- a) nacionalno tehničko pravilo na kojem se temelji
- b) legitimne razloge od javnog interesa kojima se opravdava primjena nacionalnog tehničkog pravila na kojem se temelji
- c) tehničke ili znanstvene dokaze koje je vaše nadležno tijelo uzelo u obzir, uključujući sva relevantna najnovija dostignuća od stupanja na snagu nacionalnog tehničkog pravila
- d) sažetak svih argumenata koje je iznio predmetni gospodarski subjekt i koji su relevantni za ocjenjivanje toga stavlja li se roba zakonito na tržište te jesu li legitimni javni interesi obuhvaćeni vašim primjenjivim nacionalnim tehničkim pravilom primjereno zaštićeni, uzimajući u obzir obilježja predmetne robe i
- e) dokaze iz kojih se vidi da je administrativna odluka primjerena za ostvarivanje postavljenog cilja i da ne prelazi ono što je za to potrebno.

U administrativnoj odluci moraju se navesti pravna sredstva koja su dostupna na temelju nacionalnog tehničkog pravila i rokovi koji se primjenjuju na ta pravna sredstva. U njoj se mora uputiti i na mogućnost da se gospodarski subjekti koriste Mrežom za rješavanje problema na unutarnjem tržištu (SOLVIT) i postupkom za rješavanje problema utvrđenim Uredbom 2019/515²³.

→ **Kako biste trebali obavijestiti o administrativnoj odluci?**

O administrativnoj odluci trebali biste bez odgode obavijestiti gospodarski subjekt. O njoj biste trebali obavijestiti i Komisiju i druge države članice najkasnije 20 radnih dana nakon što je donesete²⁴.

---

²¹ Članak 2. stavak 1. Uredbe (EU) 2019/515.

²² Članak 5. stavci 10. i 11. Uredbe (EU) 2019/515.

²³ Članak 5. stavak 12. Uredbe (EU) 2019/515.

²⁴ Članak 5. stavak 9. Uredbe (EU) 2019/515.

Korisnički priručnik za inspektore možete pronaći na: https://webgate.ec.europa.eu/icsms_internal/secure/docs/info/manual/ICSMSUsersGuide-Inspectors_HR.pdf

Ako vaše nadležno tijelo nema pristup ICSMS-u, trebali biste se obratiti nacionalnom administratoru za ICSMS ili na e-adresu GROW-ICSMS@ec.europa.eu.

Za više pojedinosti možete se obratiti na e-adresu GROW-MUTUAL-RECOGNITION@ec.europa.eu.

→ **Može li nadležno tijelo biti sankcionirano ako ne unese administrativnu odluku u ICSMS?**

Sud EU-a je u presudi *Airbnb Ireland*²⁵ zaključio da se, zbog toga što država članica nije ispunila obvezu obavješćivanja o mjeri kojom se ograničava sloboda pružanja usluge informacijskog društva koju pruža gospodarski subjekt s poslovnim nastanom na državnom području druge države članice, mjera ne može primijeniti protiv pojedinaca. Sukladno tome, Sud je utvrdio da se pojedinac može protiviti primjeni restriktivnih mjera države članice kojima mu se ograničava sloboda pružanja usluge informacijskog društva iz druge države članice ako navedene mjere nisu prijavljene u skladu s Direktivom o elektroničkoj trgovini.

Analogno tome, moguće je da se mjera ne bi mogla primijeniti na pojedince i u slučaju da Komisija i druge države članice nisu obaviještene o administrativnoj odluci putem ICSMS-a i da bi gospodarski subjekti na temelju toga mogli osporavati primjenu tih administrativnih odluka.

---

²⁵ *Airbnb Ireland*, predmet C-390/18, ECLI:EU:C:2019:1112.